

R 5284-b
DOCTRINE MAI MULT SAU MAI PUȚIN IMPORTANTE

Există anumite aspecte ale doctrinei lui Cristos care sunt fundamentale și absolut necesare, și fără de care nimeni nu ar fi recunoscut de Domnul ca unul dintre urmașii Săi. Există și alte aspecte care ar părea să fie folositoare, ajutătoare, binecuvântate, dar nu fundamentale, nu esențiale pentru a fi membru în corpul lui Cristos. De principiile fundamentale s-au bucurat cei buni, cei evlavioși din ziua Cincizecimii până acum.

Noi, aceeași clasă de acum, avem aceleași principii fundamentale și ne este permis să avem și alte privilegii, adevăruri, „hrană la timpul potrivit” pentru întărirea noastră. Acestea din urmă nu sunt neapărat esențiale pentru a fi membri în corpul lui Cristos; altfel strămoșii noștri care nu le-au avut n-ar fi fost membri ai lui Cristos și n-ar fi existat corp al lui Cristos timp de secole.

Teoria fundamentală a Ispășirii este după cum urmează:

- (1) Toți oamenii — toți copiii lui Adam — sunt păcătoși.
- (2) Nimeni nu poate fi împăcat cu Dumnezeu fără sacrificiul Răscumpărătorului.
- (3) Isus a venit în lume ca să fie acel sacrificiu — și mai târziu să aplice acel preț de răscumpărare pentru păcatele lumii.
- (4) Pe baza credinței în lucrarea Răscumpărătorului, credinciosul se poate consacra serviciului divin, prin acceptarea invitației divine, „Aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie”.
- (5) Astfel procedând, credinciosul poate — până la timpul completării numărului ales — să exercite o deplină siguranță a credinței că sacrificiul Său va fi acceptat de Tatăl; și că el va primi o parte din ungera Spiritului sfânt — conceperea.
- (6) Cei care împlinesc aceste condiții trebuie să fie acceptați ca frați în cel mai înalt sens al cuvântului. Atâta ar părea să fi fost necesar întotdeauna, și mai mult de atât credem că nu este necesar astăzi. Dar, dacă datorită zilei noastre favorabile avem mai multă cunoștință, avem și încercări corespunzătoare, pe care cunoștința noastră mai mare le va compensa.

Sfatul nostru pentru poporul drag al Domnului de pretutindeni este ca ei să nu pună nici un jug unul asupra altuia, în afară de principiile fundamentale specificate mai sus — ca altfel să stea liberi și să se lase unul pe altul liberi, și să aibă părtășie și să fie de acord unul cu altul cât pot.

Dacă există o dispoziție de a se presa unul pe altul peste această credință de bază și dacă este considerat necesar să se separe pentru progresul vreuneia dintre părți, atunci fără îndoială o separare ar fi cursul înțelept mai degrabă decât o luptă continuă.

Noi nu criticăm vederile nimănui. Fiecare are dreptul perfect de a susține orice crede el că învață Biblia și vederile noastre sunt fără îndoială bine cunoscute de către toți cititorii noștri. Afirmate pe scurt, ele sunt după cum urmează:

- (1) Că acel care a păcătuit a fost Adam, și că el și toți urmașii lui au fost implicați.
- (2) Că a fost nevoie de un Răscumpărător, că Isus a devenit acel Răscumpărător și „S-a dat pe Sine ca preț de răscumpărare pentru toți”.
- (3) Că Dumnezeu a invitat pe unii dintre păcătoșii răscumpărați — nu să fie preț de răscumpărare, nici să răscumpere pe nimeni altcineva, ci — să fie asociații Răscumpărătorului, membrii corpului Său, mireasa Sa.
- (4) Termenii și condițiile în care aceștia pot avea părtășie sunt că Isus ca marele Avocat îi va accepta ca membrii Săi — carnea lor drept carnea Sa — și că El le va atribui partea din meritul Său care le-ar reveni ca membri ai rasei adamice. Atunci ei sunt îndreptățiți legal de toate

neajunsurile, slăbiciunile și imperfecțiunile moștenite de ei; și voința lor și toate puterile și talanții care le rămân fiind consacrate, sacrificiul lor poate fi plăcut lui Dumnezeu — ca parte din jertfa pentru păcat a Marelui Preot.

(5) Împărțându-se astfel în moartea Răscumpărătorului, aceștia sunt privilegiați să aibă parte în viața Sa, prin prima înviere. Răscumpărătorul nu aplică acum meritul Său lumii, în afară de membrii nou-acceptați și adăugați. El va îndeplini programul divin și îi sacrifică pe toți membrii Săi, înainte de a prezenta, la sfârșitul veacului, meritul sacrificiului Său pentru păcatele întregii lumi, și prin aceasta va pecetlui Noul Legământ pentru ea.

După judecata noastră mulți greșesc în faptul că atașază o valoare prea mare sacrificiului Bisericii; în timp ce alți frați dragi greșesc, credem noi, în aceea că nu văd nici o valoare în sacrificiul bisericii, nici că ei îi este permis să aibă vreo participare în sacrificiul Învățătorul. Nouă aceasta ni se pare ca balansul pendulei de la o extremă la cealaltă; în timp ce vederea noastră este în centru, după cum am declarat chestiunea în câteva publicații ale noastre.

Dacă, după ce s-a gândit la aceste chestiuni, o adunare găsește că nu poate fi de acord și că ar face mai mult progres ca două adunări, noi am accepta acea concluzie ca fiind înțeleaptă, oricât de mult am deplânge necesitatea unei divizări. O astfel de separare nu ar înstrăina neapărat pe vreuna dintre acele adunări de poporul Domnului, nici de Societate, pentru că ambele recunosc pe Isus ca Răscumpărătorul lor și ambele recunosc că sângele Lui este înainte de toate eficace.